

medlemstal af stater og den stadigt udvidede virksomhed i arbejdsbureauet medfører øgede udgifter, og stigningen på ca. 5 pct. i udgifterne i forhold til indeværende år er derfor ikke overraskende. Det budgetforslag, som generaldirektør *David Morse* i marts måned havde forelagt for styrelsesrådet, var ca. 200 000 dollars højere, men under forhandlingerne var stigningen blevet reduceret til de ca. 400 000 dollars.

Ved behandlingen i konferencens finanskomité blev der ikke foretaget ændringer i forslaget, og dette blev senere vedtaget af konferencen i plenarmødet.

Danmarks andel i budgetudgiften er efter den for tiden gældende skala 0,78 pct., hvad der for 1960 giver et beløb på 70 000 dollars.

III. Gennemførelse af konventioner og henstillinger.

Som det sker hvert år, blev der af konferencen nedsat en komité til at gennemgå de rapporter, der var indsendt af regeringerne angående de skridt, der var foretaget for at gennemføre de af arbejdskonferencen vedtagne konventioner og henstillinger.

I komiteens redegørelse til konferencen omtales i hovedtræk de resultater, der er nået i den ekspertkomité, der hvert år forud for konferencen behandler regeringernes rapporter.

Komiteen kom ind på den stadig stigende arbejdsbyrde, som gennemgangen af regeringernes årlige rapporter om ratificerede konventioner medfører for ekspertkomiteen som følge af det stigende antal medlemslande og det voksende antal ratificerede konventioner. Som følge heraf havde styrelsesrådet vedtaget en ændring i fremgangsmåden ved regeringernes afgivelse af rapporter, så at regeringerne fremtidig kun skal afgive fuldstændige rapporter om hver af de ratificerede konventioner med 2 års mellemrum.

Komiteen henledte i sin redegørelse opmærksomheden på enkelte særlig graverende tilfælde, hvor en regering gennem længere tid helt havde undladt at sende rapporter om gennemførelsen af en konvention, som vedkommende land havde ratificeret, eller havde undladt at imødekomme en op-

fordring til at bringe lovgivningen i overensstemmelse med konventioner, som landet havde ratificeret.

Komiteen drøftede spørgsmålet om gennemførelsen af konventioner i områder uden for moderlandet: Nogle medlemmer gjorde gældende, at bestemmelsen herom i ILOs statut ikke i tilstrækkelig grad ansporer medlemmer, der har ansvar for sådanne områder, til at gennemføre konventionerne her, men forsinker fremskridtet. Heroverfor fremhævede andre medlemmer, at den omstændighed, at en konvention ikke kunne sættes i kraft i et område uden for moderlandet, kunne skyldes, at mere underordnede tekniske bestemmelser i konventionen på grund af forholdenes forskellighed ikke kunne anvendes, men at konventionens hovedbestemmelser undertiden alligevel blev overholdt. Disse medlemmer fremhævede også, at der var konstateret betydelige fremskridt i ikraftsættelsen af konventioner i sådanne områder.

Ekspertkomiteen havde i år særlig undersøgt medlemslandenes lovgivning med hensyn til de spørgsmål, der behandles i 3 konventioner og 1 henstilling om foreningsfrihed, retten til at føre kollektive forhandlinger og afslutning af kollektive overenskomster. Under drøftelsen heraf i konferencekomiteen fremhævedes fra arbejds-siden betydningen af en anerkendelse af strejkeretten, og der udveksledes synspunkter vedrørende organisationsretten i Sovjetunionen, Spanien og Japan.

Det samlede antal konventioner, som samtlige ILOs medlemslande siden 1919 har ratificeret, udgjorde pr. 1. juni 1959 1904.

IV. Indretning af sundhedstjeneste på arbejdspladser.

(2. behandling).

På arbejdskonferencen i 1958, hvor dette spørgsmål havde været til 1. behandling, var det blevet vedtaget, at der ved 2. behandling skulle søges udarbejdet en henstilling herom.

På grundlag af vedtagelserne ved den forrige konference forelå der et udkast til henstilling, som behandlede af den komité, konferencen havde nedsat vedrørende dette